

סדר התרת נדרים

כפי מנהג חכמי בית-אל בירושת"ו, לומר בערב שבת וערב ראש חודש

שמעו נא רבותינו הרי אנו מבקשים ממעלתכם, להתיר לנו ולנשותינו ולבנינו ולבנותינו ולכל הנלוים אלינו, כל נדרים, שבועות, חרמות, נדויים, נזיפות, ולבטל מעלינו כל קללות, אלות, שמתות, כעס ודאגה וכל דברים רעים וחלומות רעים ופתרונות רעים וכל מיני סוגים של עין הרע הן וכיוצא בהן.

והמתירים אומרים:

בצירוף וברשות קודשא בריך הוא ושכינתיה
ובית דין של מעלה ובית דין של מטה,
מותרים לכם (ג"פ), מחולים לכם (ג"פ), שריים לכם (ג"פ),

אין כאן נדרים, אין כאן שבועות, אין כאן חרמות,
אין כאן שמתות, לא כעס ולא דאגה, אין כאן עין הרע,
אין כאן נדויים, אין כאן קללות, בין שקללתם אחרים,
בין שאחרים קללו אתכם, בין שקללתם את עצמכם או שנתחייבתם
שום קללה, או חרם, או קונם, או שום גזרה רעה, או חלומות רעים או
פתרונות רעים, בין שחלמתם על אחרים או אחרים חלמו עליכם, כולם
בטלים ומבוטלים כחרם הנשבר וכדבר שאין בו ממש,

וכשם שהסכימו והתירו לכם בית דין של מטה, כך יסכימו
ויתירו לכם בית דין של מעלה, וכל הקללות וחלומות רעים,
יתהפכו עליכם ועלינו לטובה ולברכה,

כדכתיב: "ויהפוך יי אלהיך לך את הקללה לברכה, כי אהבך יי
אלהיך", וכתוב: "ואתם הדבקים ביי אלהיכם, חיים כולכם היום".

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי.